

יִשְׁמְעֵנִי פְרַעָה, בְּעוֹד דְּמַלְּהָ דִּילִי אִיהִי
בְּגִלוּתָא דִּילִיהָ, דְּהָא לִית לִי מַלְּהָ. הָא אָנָּא
קָלָא מַלְּהָ גֵרַע, דְּאִיהִי בְּגִלוּתָא, וְעַל דָּא, שְׁתַּף
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן בְּהַדְיָה.

תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דְּדַבּוּר הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, קָלָא
אֶסְתַּלַּק מִנִּיהָ, וּמַלְּהָ הוּוּהּ אָטִים בְּלֹא קוּל,
כַּד אָתָּא מֹשֶׁה, אָתָּא קוּל. וּמֹשֶׁה הוּוּהּ קוּל
בְּלֹא מַלְּהָ, בְּגִין דְּהוּוּהּ בְּגִלוּתָא, וְכֹל זְמַנָּא
דְּדַבּוּר הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, מֹשֶׁה אָזִיל קָלָא בְּלֹא
דַּבּוּר, וְהָכִי אָזִיל עַד דְּקָרִיבוּ לְטוּרָא דְּסִינַי,
וְאִתְּהִיבַת אֹרְיִיתָא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא, אִתְּחַבַּר
קָלָא בְּדַבּוּר, וּכְדִין מַלְּהָ מְלִיל, הָדָא הוּוּהּ
דְּכַתִּיב, (שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה. וּכְדִין, מֹשֶׁה אֶשְׁתַּכַּח שְׁלִים בְּמַלְּהָ
כְּדָקָא יְאוּת, קוּל וְדַבּוּר כְּחַדָּא בְּשְׁלִימוּ.

וְעַרְיָ דָּא מֹשֶׁה אִתְּרַעִים, דְּמַלְּהָ גֵרַע מִנִּיהָ, בַּר
הָהוּא זְמַנָּא דְּמְלִילַת לְאַתְרַעְמָא עֲלוּי,
בְּזְמַנָּא דְּכַתִּיב, (שמות ו) וּמָאָז בָּאתִי אֶל פְּרַעָה
לְדַבֵּר בְּשַׁמְדִּי, מִיַּד (שמות ו) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל
מֹשֶׁה. תָּא חֲזִי דְּהָכִי הוּוּהּ דְּשָׂרָא מַלְּהָ לְמַלְּלָא
וּפְסַק לָהּ, בְּגִין דְּעַד לָא מָטָא זְמַנָּא דְּכַתִּיב
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וּגוֹי'. וּפְסַק וְאֶשְׁלִים קָלָא, הָדָא
הוּוּהּ דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'. בְּגִין דְּדַבּוּר
הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא מָטָא זְמַנָּא לְמַלְּלָא. (וְתָא חֲזִי)

ראה

מִשּׁוּם כִּפּוּר מֹשֶׁה לֹא הָיָה שְׁלֵם
בְּדַבֵּר בְּתַחֲלָה, וּשְׁכַר נִרְאִהוּ שְׁהוּוּהּ
קוּל, וּכְאֵל בְּשִׁבְלִי דַּבּוּר לְהוֹצִיא
אוּתָהּ מִן הַגְּלוּת. כִּיּוֹן שְׁיִצְא מִן
הַגְּלוּת וְהִתְחַבְּרוּ קוּל וְדַבּוּר
כְּאַחַד בְּהוּוּהּ סִינַי, הִשְׁתַּלֵּם מֹשֶׁה
וּנְרַפָּא, וּנְמַצָּא אֲזִי קוּל וְדַבּוּר
כְּאַחַד בְּשְׁלִימוּת.

בָּא רָאָה, כֹּל הַיָּמִים שְׁהָיָה מֹשֶׁה
בְּמַצְרַיִם שְׂרַצָּה לְהוֹצִיא הַדַּבּוּר
מִן הַגְּלוּת, לֹא דַּבֵּר דְּבַר שְׁהוּוּהּ
דַּבּוּר. כִּיּוֹן שְׁיִצְאָה מִן הַגְּלוּת

יִשְׁמְעֵנִי פְרַעָה, בְּעוֹד דְּמַלְּהָ דִּילִי אִיהִי
בְּגִלוּתָא דִּילִיהָ, דְּהָא לִית לִי מַלְּהָ. הָא אָנָּא
קָלָא מַלְּהָ גֵרַע, דְּאִיהִי בְּגִלוּתָא, וְעַל דָּא, שְׁתַּף
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן בְּהַדְיָה.

תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דְּדַבּוּר הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, קָלָא
אֶסְתַּלַּק מִנִּיהָ, וּמַלְּהָ הוּוּהּ אָטִים בְּלֹא קוּל,
כַּד אָתָּא מֹשֶׁה, אָתָּא קוּל. וּמֹשֶׁה הוּוּהּ קוּל
בְּלֹא מַלְּהָ, בְּגִין דְּהוּוּהּ בְּגִלוּתָא, וְכֹל זְמַנָּא
דְּדַבּוּר הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, מֹשֶׁה אָזִיל קָלָא בְּלֹא
דַּבּוּר, וְהָכִי אָזִיל עַד דְּקָרִיבוּ לְטוּרָא דְּסִינַי,
וְאִתְּהִיבַת אֹרְיִיתָא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא, אִתְּחַבַּר
קָלָא בְּדַבּוּר, וּכְדִין מַלְּהָ מְלִיל, הָדָא הוּוּהּ
דְּכַתִּיב, (שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה. וּכְדִין, מֹשֶׁה אֶשְׁתַּכַּח שְׁלִים בְּמַלְּהָ
כְּדָקָא יְאוּת, קוּל וְדַבּוּר כְּחַדָּא בְּשְׁלִימוּ.

וְעַרְיָ דָּא מֹשֶׁה אִתְּרַעִים, דְּמַלְּהָ גֵרַע מִנִּיהָ, בַּר
הָהוּא זְמַנָּא דְּמְלִילַת לְאַתְרַעְמָא עֲלוּי,
בְּזְמַנָּא דְּכַתִּיב, (שמות ו) וּמָאָז בָּאתִי אֶל פְּרַעָה
לְדַבֵּר בְּשַׁמְדִּי, מִיַּד (שמות ו) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל
מֹשֶׁה. תָּא חֲזִי דְּהָכִי הוּוּהּ דְּשָׂרָא מַלְּהָ לְמַלְּלָא
וּפְסַק לָהּ, בְּגִין דְּעַד לָא מָטָא זְמַנָּא דְּכַתִּיב
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וּגוֹי'. וּפְסַק וְאֶשְׁלִים קָלָא, הָדָא
הוּוּהּ דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה'. בְּגִין דְּדַבּוּר
הוּוּהּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא מָטָא זְמַנָּא לְמַלְּלָא. (וְתָא חֲזִי)

מִשּׁוּם כִּפּוּר מֹשֶׁה לֹא הָיָה שְׁלֵם
בְּדַבֵּר בְּתַחֲלָה, וּשְׁכַר נִרְאִהוּ שְׁהוּוּהּ
קוּל, וּכְאֵל בְּשִׁבְלִי דַּבּוּר לְהוֹצִיא
אוּתָהּ מִן הַגְּלוּת. כִּיּוֹן שְׁיִצְא מִן
הַגְּלוּת וְהִתְחַבְּרוּ קוּל וְדַבּוּר
כְּאַחַד בְּהוּוּהּ סִינַי, הִשְׁתַּלֵּם מֹשֶׁה
וּנְרַפָּא, וּנְמַצָּא אֲזִי קוּל וְדַבּוּר
כְּאַחַד בְּשְׁלִימוּת.

בָּא רָאָה, כֹּל יוֹמֵי דְּהוּוּהּ מֹשֶׁה בְּמַצְרַיִם, דְּבָעָא
לְאַפְקָא מַלְּהָ מִן גְּלוּתָא, לָא מְלִיל מַלְּהָ,
דְּאִיהוּ דַּבּוּר. כִּיּוֹן דְּנִפְיַק מִן גְּלוּתָא, וְאִתְּחַבַּר

והתחבר קול בדבור, אותו דבר
 שהוא דבור הנהיג והוליד את
 ישראל, אבל לא דבר, עד שקרבו
 להר סיני ופתח בתורה, שפך
 ראוי. ואם תאמר, כי אמר אלהים
 פן ינחם העם, לא כתיב כי דבר,
 אלא כי אמר, שהוא רצון הלב
 בחדשאי, והרי בארנו.

וידבר אלהים אל משה ויאמר
 אליו אני ה'. רבי יהודה פתח,
 קמתי אני לפתח לדודי ודודי
 חמק עבר וגו'. קמתי אני לפתח
 לדודי - זה קול. בא ראה, כנסת
 ישראל, כשהיא בגלות, קול
 מסתלק ממנה, והדבור נשתתק
 ממנה, כמו שנאמר נאלמתי
 דימיה. ואם מתעורר דבר, מה
 כתוב? ודודי חמק עבר, שהרי
 קול הסתלק ממנה ונפסק הדבור,
 ועל זה וידבר אלהים אל משה.
 התחילה לדבר, והפסיקה
 ושתקה. אחר כך השלים הקול
 ואמר ויאמר אליו אני ה'.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל
 יעקב. ביצחק תוספת וא"ו, שהוא
 בחיר האבות, כמו שנאמר אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
 ביצחק תוספת וא"ו. אמר רבי
 יוסי, אם כך, הרי כתוב אני ה'
 אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק.
 הרי ביצחק תוספת וא"ו?

אמר לו, יפה היה, משום שיעקב
 היה קיים, והכליל את יעקב
 ביצחק, ושהיה מתו שחשכו עיניו
 והיה כמת, שהרי בעוד האדם
 קיים בעולם הנה, לא נזכר עליו
 השם הקדוש, ועל כן הכליל אותו
 ביצחק. עכשו שמת יעקב, בא
 הדבר למקומו. זהו שכתוב וארא
 אל אברהם אל יצחק ואל יעקב,
 בתוספת ו'.

קול בדבור, שהוא מלה דאיהו דבור, אנהיג
 ודבר לון לישראל, אבל לא מליל, עד דקריבו
 לטורא דסיני, ופתח באורייתא, דהכי אתחזי.
 ואי תימא, (שמות י"ג) כי אמר אלהים פן ינחם
 העם, לא כתיב כי דבר, אלא כי אמר, דאיהו
 רעוּתָא דלְבָא בַחֲשָׁאי, וְהָא אוֹקִימָנָא. (דף כ"ו

נ"א).

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה'.
 ר' יהודה פתח, (שיר השירים ה') קמתי אני
 לפתוח לדודי ודודי חמק עבר וגו'. קמתי אני
 לפתוח לדודי, דא קלא. תא חזי, כנסת ישראל
 פד איהי בגלותא, קלא אסתלק מינה, ומלה
 אשתכח מינה, כמה דאת אמר (תהלים ל"ט)
 נאלמתי דימיה. ואי אתער מלתא, מה כתיב,
 ודודי חמק עבר, דהא קלא אסתלק מינה,
 ופסקא מלה. (כמה דאת אמר) ועל דא וידבר אלהים
 אל משה, שריאת למללא, ופסק ושתיק.
 לבתר אשלים קלא ואמר ויאמר אליו אני ה'.
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב, ביצחק
 תוספת וא"ו, דאיהו שלימו דאבהן,
 כמה דאת אמר, אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב, ביצחק תוספת וא"ו. אמר רבי
 יוסי, אי הכי, הא כתיב (בראשית כ"ח) אני ה' אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק, הא ביצחק תוספת
 וא"ו.

אמר ליה, שפיר הוה, בגין דיעקב הוה קיים,
 ואכליל ליה ליעקב ביצחק, (דנהו מית)
 דאתחשכו עינוי, והוה כמת, דהא בעוד דבר
 נש איהו קיים בהאי עלמא, לא אדפר עלוי
 שמא קדישא, ועל דא אכליל ליה ביצחק.
 השתא דמית יעקב, אתא מלה באתריה. הדא
 הוא דכתיב וארא אל אברהם אל יצחק ואל
 יעקב, בתוספת ו'.